

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Kalfeřtové a přísedících Jaroslavy Tomášové a Bc. Petra Zikeše ve veřejném zasedání konaném dne 25. 2. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody:

- v trvání 6 (šesti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 15.11.2018, č.j. 1T 147/2018-40,
- v trvání 300 (tři sta) dnů uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 30.7.2018, č.j. 1T 116/2018-24 ve spojení s usnesením téhož soudu z 13.5.2019, č.j. 1T 116/2018-44, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze z 11.6.2019, č.j. 10To 190/2019-49,
- v trvání 30 (třiceti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi z 24.8.2017, č.j. 1T 102/2017-150 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze z 20.6.2019, č.j. 11To 187/2019-250.

Odůvodnění:

1. Odsouzený si podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současné době vykonává. Soud tuto žádost projednal ve veřejném zasedání.
2. Dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
3. Pro odsouzeného tedy z předmětného ustanovení trestního zákoníku vyplývají ke splnění tři podmínky, a to 1) výkon nejméně jedné poloviny celkové délky trestu odnětí svobody, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní prognóza vedení řádného života po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.
4. Ad 1) Odsouzený byl do výkonu trestu dodán policií ČR dne 20.3.2019, kdy výkonu trestu předcházela vazba, konec trestu má značen na 15.1.2023, ke dni projednání žádosti tak má splněnu podmínku vykonání poloviny trestu.
5. Ad 2) Odsouzený je zařazen ve vysokém stupni zabezpečení, pracovní zařazen na pracoviště MATADOR, posléze SPELDE, kde byl zaměstnáván až do listopadu 2020. Získal 4 odměny především za pracovní výkon. Kázeňsky trestán byl 2x – celodenním umístěním do uzavřeného oddílu na 20 dnů, z důvodu zjištění positivity na zakázané látky (metamfetamin a amfetamin). Z toho důvodu je zařazen do III. prostupné skupiny vnitřní diferenciací. Z výše uvedeného je zřejmé, že odsouzený v důsledku nedodržování pravidel ve výkonu trestu nedosahuje požadované míry polepšení se a druhou podmínku nelze považovat za splněnou.
6. Ad 3) k pozitivní prognóze vedení řádného života v době po podmíněném propuštění soud přihlíží ke třem dílčím kritériím, a to zajištěnému bydlení na dobu po podmíněném propuštění, zajištěnému zaměstnání či jiné formě výdělečné činnosti, a především předpokladu, že odsouzený

povede v budoucnu řádný život. Odsouzený má příslib bydlení u své družky, rovněž doložil příslib práce. Dle hodnotící zprávy Vězeňské služby ČR se prognóza zdárné resocializace jeví jako otevřená. Odsouzený si uvědomuje osobnostní rizika, která jej vedla k páčání trestné činnosti, jeho pohled na spáchanou trestnou činnost je realistický, Vše však závisí na zajištění zaměstnání a stálého příjmu. Riziko je spatřováno v konfliktnosti v mezilidských vztazích zapříčiněné zneužíváním návykových látek. Odsouzený ve výkonu trestu absolvoval terapeutický program (září 2020 až únor 2021), z hodnocení vyplývá, že program mu umožnil získat náhled na trestnou činnost, pochopení příčin selhání, posílení schopností, které jej nasměřují k pozitivním životním změnám.

7. K posouzení možnosti odsouzeného vést v budoucnu řádný život, nelze vycházet pouze ze současného výkonu trestu odnětí svobody, ale je třeba zkoumat i dosavadní život odsouzeného, a z něho usuzovat na sklony k trestné činnosti. Odsouzený je ve výkonu trestu podruhé, dopouštěl se především maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání (řízení v zákazu činnosti), ohrožení pod vlivem návykové látky, majetkové trestné činnosti. Předchozí nepodmíněný trest vykonal v roce 2010, jednalo se o jeho 4. odsouzení, k tomuto trestu směřoval přes předchozí ukládané výchovné a alternativní tresty. Po výkonu prvního nepodmíněného trestu se trestné činnosti dopustil po čtyřech letech, opět následovaly výchovné tresty zpřísněné dohledem, neúčinný byl i trest alternativní, z něhož odsouzený ničeho nevykonal, což vedlo v případě posledního odsouzení k uložení trestu nepodmíněného a v důsledku porušení podmínky vedení řádného života mu byl předchozí podmíněný trest nařízen a trest obecně prospěšných prací v plné výměře přeměněn. Je tak zřejmé, že odsouzený měl v minulosti dost varování v podobě výstrah před přímým trestem odnětí svobody, kterých však nijak nedbal, a s ohledem na jeho sklon k recidivě stejné trestné činnosti související se zneužíváním návykové látky, lze usuzovat na riziko páčání trestné činnosti i v budoucnu. Absolvování terapeutického programu je pro odsouzeného prospěšné, je však třeba, aby si získané schopnosti zažil a uplatnil v dalším výkonu trestu. V současnosti lze těžko uvěřit jeho nápravě a snížení riziku spáčání trestné činnosti v budoucnu, když u něj ve výkonu trestu byla zjištěna přítomnost návykových látek v těle. Proto nelze považovat třetí podmínku za splněnou.

8. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny všechny tři podmínky pro podmíněné propuštění, soud žádost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl. Zde je na místě připomenout, jak je opakovaně zmiňováno v ustálené judikatuře Ústavního soudu (např. ÚS 10/2009), že na podmíněné propuštění z výkonu trestu neexistuje právní nárok, naopak je podmíněné propuštění institutem výjimečným, který je uplatňován jen za předpokladu, že účelu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve než uplynutím předpokládané délky trestu odnětí svobody. Proto, aby odsouzený prokázal, že jeho změna v životním postoji je trvalá a snížil riziko predikce páčání trestné činnosti v budoucnu, je třeba, aby svým vzorným přístupem k výkonu trestu bez nežádoucích excesů získal zařazení do I. PSVD a v dalších hodnotících obdobích nebyly zjištěny negativní poznatky či kázeňské tresty, což by byly okolnosti, které by mohly odůvodnit jiné rozhodnutí o žádosti odsouzeného.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo stížnosti nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 25. února 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. března 2021.